

అత్యాచారాలు ఎందుకు జరుగుతున్నాయి?

జటీవల మహిళలపై పెలగిన అత్యాచార దాడులకు సాప్రాజ్ఞవాద దశాల్ ప్రభుత్వాలు దేశంలో జొప్పిస్తున్న విష సంస్కేతప్రధాన కారణమని లంటున్నారు లోక సంచారి

2012 గణాంకాల ప్రకారం భారతదేశంలో ప్రతి 21 నిమిషాలకు ఒక స్త్రీ లేదా బాలిక లైంగిక అత్యాచారానికి గురవుతున్నది. బయటకు చెప్పుకుండా తమలోనే లేదా కుటుంబ పరిధిలోనే దాచుకుంటున్న వారిని కూడా పరిగణలోకి తీసుకుంటే దేశవ్యాప్తంగా ప్రతి నిమిషానికి ఎక్కడో ఒకచోట స్త్రీలు లైంగిక అత్యాచారాలకు గురవుతున్నారు. చాలా సందర్భాలలో అత్యాచారం తర్వాత హత్యలకు గుర్తెతున్నారు.

ఆంత చెడు ఎందుకు జరుగుతుంది? అది రోజు రోజుకూ ఎందుకు పెరుగుతుంది? దానికి మూలాలు ఏమిటి? కారకులు ఎవరు? శాశ్వత పరిపూర్ణాలు ఏమిటి అనే విషయాలు ప్రతి ఒకట్టు ఆలోచిస్తే మన తర్వాత తర్వాత భద్రత ఉంటుంది. అయితే, సాప్రాజ్ఞవాదులు, భారత దశాలీ పాలక వర్గాలు, ఏరి ఆధినంలో ఉన్న కార్బోరేట్ మీడియా మాత్రం ప్రజలు తాము ఎదుర్కొంటున్న ఏ సమస్యలు కూడా మూలాలను తెలుసు కోకూడదని కోరుకుంటున్నాయి. ఎందుకంటే, సమస్యలకు మూలాలు ఏమిటి, వాటికి కారకులు ఎవరు అని అర్థమయితే, ఆ సమస్యలకు శాశ్వత పరిపూర్ణాలు అర్థం కావడం సులభమవుతుంది.

అసలు లైంగిక అత్యాచారాలు ఎందుకు జరుగుతున్నాయి? వాటి మూలాలు ఏమిటి? పాలక వర్గాలు, వారి మీడియా ప్రకారం అత్యాచారాలు జరగడానికి కేవలం వ్యక్తులే కారణం. కాబట్టి ఆ వ్యక్తులను తీపంగా శిక్షిస్తే భవిష్యత్తులో మిగిలా వారు భయంతో అత్యాచారాలు చేయరింది వారి వాదన. అత్యాచారాలు చేయడం కొండరి మగవారి వైజం, అంతే తప్ప ఈ వ్యవస్థ నిర్మాణానికి ఆ వ్యక్తుల చర్యలతో ఏ మాత్రం సంబంధం లేదు అనేది వారి వాదన. ఏరి వాదన ప్రకారం చూస్తే భారతదేశ చరిత్రంతా అత్యాచారాలు ఈ స్థాయిలోనే జరిగి ఉండాలి. అలా జిరిగాయా? వాస్తవాలు తద్విరుద్ధంగా ఉన్నాయి. 1991లో ప్రపంచికరణ మొదలు పెట్టిన తర్వాత మరింతగా స్త్రీలపై అత్యాచారాలు కానీ, ఇతర అనేక రకాల నేరాలు కానీ ప్రతి సంవత్సరం పెరుగుతూ ఉన్నాయి. ఆలా పెరగడానికి వ్యవస్థలో జరిగిన మార్పులు ఒకానోక కారణం తప్ప మానవ వైజం కాదు. ప్రతి వ్యక్తి కూడా వ్యవస్థలో భాగమై అందరితో పాటు బితుకుతున్నాడు తప్ప ఏకాకిగా కాదు. అంటే వ్యక్తుల మానసిక స్థితి లేదా ఆలోచన విధానం ఆ వ్యవస్థలోని సామాజిక, సాంస్కృతిక, రాజకీయార్థిక పరిస్థితులపై, నిర్మాణంపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

1991 తర్వాత నీలి చిత్రాల వీడియో క్యాసెట్లలో భారతదేశ సగాల్ని ముంచేత్తారు. అలాగొ, చానెష్టలో ఇంగ్లీష్ శ్యాంగార సినిమాలను ప్రసారం చేయడం మొదలుపెట్టారు. చెన్నెలో నీలి చిత్రాల డివిడిలను కిలోల

లెక్కలో అమ్ముతున్నారు. బ్లాఫిల్స్లలు అమ్ముకానికి లేదా అద్దెకు దేశమంతటా దొరుకుతున్నాయి. సెల్ఫోన్ల ప్రణామా అని దేశమంతటా బ్లాఫిల్స్లను సెల్ఫోన్లలోకి ఎక్కించే వ్యాపారం మొదలుయింది.

సాప్రాజ్ఞవాదుల విశ్వంభుల సెక్స్ సంస్కృతికి ఇంటర్వెట్ ఒక ప్రధాన అడ్డాగా మారింది. ఒక వ్యక్తి చూసిన నీలి చిత్రాన్ని రెండవసారి చూడకుండా తన జీవిత కాలమంతా చూస్తాపోయినా అయిపోనన్ని నీలిచిత్రాలను ఇంటర్వెట్లో లభ్యమవుతున్నాయి. పైపెచ్చు ఇవ్వన్నీ ఉచితం. గూగుల్ సంస్క్రిత ప్రకారం భారతదేశ ప్రజలు నెట్లో చేసే సచ్చీలో సెక్స్ అనేది ప్రధమ స్టోనంలో ఉన్నదని తెలిపింది.

టివి చానెష్టల్లో వచ్చే శ్యాంగార సస్మివేశాలకు లెక్కలేదు. టివి ఉన్న వారి ఇంట్లో పెరిగే పిల్లలు రెండు సంవత్సరాల వయసు నుండి ఇరవై సంవత్సరాల వయసు వచ్చే వరకు రోజుకు రెండు గంటల చౌప్పున కేవలం తెలుగు, హిందీ సినిమాలు, వాటి సంబంధిత ప్రోగ్రాంలు మాత్రమే చూసినప్పటికీ, ఈ పద్ధానిమిది సంవత్సరాల సమయంలో లక్షల కొద్ది శ్యాంగార, అర్ధనగ్గ సస్మివేశాలను అనివార్యంగా చూస్తున్నారు, డెలాగులను, పాటలను వింటున్నారు. అంటే ఎంతగా సెక్స్ కల్పుర వారి మొదళలోకి చిన్నప్పటి నుండి ఎక్కిస్తున్నారో ఉపించండి.

పాలకవర్గాలు అన్ని దిక్కుల నుండి (అంటే టివిలు, సినిమాలు, పాటలు, మాటలు, ఇంటర్వెట్లు, సెల్ఫోన్, డివిడిలు, మేగజైన్లు, పత్రికలు, పుస్తకాలు, పబ్లిష్లు, లైవ్ఫోలు, రికార్డీంగ్ డాన్స్లు మొదలైనవి) వరదలా దింపిన, దింపుతున్న సెక్స్ కల్పుర్కు టీనేజర్లు, యువత, ఇతరులు ప్రభావితులు కావడం లేదని ఎవరైనా అనుకుంటే వారంత అమాయకులు ఎవరూ ఉండరు. ప్రైదరూబాద్ శివార్లో ఉన్న ఒక వ్యక్తి విద్యుత్కాలలో ప్రతి యేటా అర్దరూత్రి వరకు జిరిగే స్టోడెంట్ షెస్ట్ మరుసటి రోజున క్లింట్ చేసేపుడు ఒక బకెటు నిండేన్ని వాడిన కండోమ్లు పడవేసి ఉంటాయని ఆ సంస్కర్లో పనిచేసే వారు నాకు చెప్పారు. విదేశాలకు టూర్లు ఆపెరేట్ చేసే నాకు తెలిసినతను చెప్పిన విషయం ఏంటంటే, ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి ప్రతిరోజు జనాలు ఉష్టుకిస్తాం, ధాయిలాండ్, సింగపూర్ దేశాలకు కేవలం సెక్స్ టూర్లలో భాగంగా వేసి విషయాలను ప్రారంభించాలను అని విషయాలను ప్రారంభించాలను అనివార్యంగా చూస్తున్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్లోని ప్రధాన నగరాలలో ప్రైవ్ స్టోపింగ్ గ్రూప్లు (అంటే ఆ గ్రూప్లలోని వ్యక్తులు తమ భార్యలను ఒకరితో ఒకరు షేర్ చేసుకుంటారు) నడుస్తున్నాయి. యువకులకు కొన్సెలింగ్ చేసే నా మీత్రుడు ఒకతను చెప్పింది ఏమంటే, సెక్స్ కోరికలు తట్టుకోలేక యువత ఫోమ్ సెక్స్ ప్రాలిపుల్లో కూడా పాల్పడుతున్నారని అన్నాడు. ఆరవ తరగతి పిల్లలు సెల్ఫోన్లలో నీలి చిత్రాల డివిడిలను కిలోలో

అందుకే, సాప్రాజ్యవాదులు, వారి దళారీలు అన్ని దిక్కులు నుండి దింపుతున్న సెక్కు కల్చర్ అనే సాప్రాజ్యవాద విష సంస్కృతి, దాని ప్రభావం భారత యువతపై, టీనేజర్స్‌పై, మొత్తంగా భారత ప్రజాసికపు ఆలోచనా విధానంపై ఏ స్థాయిలో చెడు ప్రభావాల్ని చూపుతుందో పరిశోధించకుండా లైంగిక అత్యాచారాల మూలకారణాలను అర్థం చేసుకోలేం. ప్రజల సంస్కృతితో పాలకవర్గాలు ప్రభావితులు కారు. పాలకవర్గాల సంస్కృతిని లేదా వారు ప్రమోట్ చేస్తున్న సంస్కృతితోనే ప్రజలు ప్రభావితులవుతారు. అలనాటి రోమన్, గ్రీక్ సాప్రాజ్యర్కు కాలం నుండి నేటి సాప్రాజ్యవాదు కాలం వరకు వరిత్ర అదే తెలుపుతుంది. ఉదాహరణకు, అలనాటి గ్రీక్ సాప్రాజ్యపు చరిత్రలో ‘కలీగులా’ అనే రాజు విశ్వంబలు సెక్కు కోరికలకు పెట్టింది పేరు. ఆ విశ్వంబలు లైంగిక సంస్కృతి ప్రజలలోకి కూడా పాకింది. చివరికి అతనిపై తియగుబాటు చేసి. హతమార్చారు.

మనం అర్థం చేసుకోవాల్సింది ఏంటంబే, సామ్రాజ్యవాదులు, వివిధ దేశాలలోని వారి దళాలీలు ప్రపంచ ప్రజల శ్రమను, వనరులను దోషించేస్తూ, ఆ దోషించే ప్రజలకు అర్థం కాకుండా చేయడానికి, అర్థమైనవుటికీ పాలకవర్గాలను ఎదిరించే శక్తి, అస్త్రి లేకుండా చేయడానికి ప్రజలను నిరంతరం రకరకాల వినుాత్మ వ్యసనాలకు, మత్తులకు, భ్రమలకు, భయాలకు గురిచేసే సంస్కృతిని వారు ప్రమోట్ చేస్తున్నారు. సామ్రాజ్యవాద సంస్కృతిని మన దేశంలో ‘పాశ్చాత్య సంస్కృతి’ అని కొండరు పిలుస్తున్నారు. పాశ్చాత్య దేశాలు యౌక్కి పైగా ఉన్నాయి. వీటిలో వేచిథరణ, నెక్క పట్ల ఒక్కొక్క దేశంలోని ఒక్కొక్క ప్రాంతం, స్థానిక సంస్కృతి బట్టి ఎన్నోన్నో రకాల విభిన్న అభిప్రాయాలు, ఆచరణ ఉన్నాయి. కాబట్టి, అన్ని పాశ్చాత్య దేశాలను ఒక గాటన కట్టి ‘పాశ్చాత్య సంస్కృతి’ అనడం అవగాహనా రాపాత్యరం. పైగా అలా పిలువడం అక్కడి ప్రజలను కించపరినట్టు అవుతుంది. కనీసం అభ్యర్థయపాద్మైనా పాశ్చాత్య సంస్కృతి అనకుండా సామ్రాజ్యవాద (ఖి) సంస్కృతి అని పిలివాలి. అయితే, భారతదేశంలాగే అన్ని పాశ్చాత్య దేశాల ప్రజలు కూడా సామ్రాజ్యవాద విష సంస్కృతికి బలి అవుతున్నారు.

ఈ విష సంస్కృతిని భారతదేశంలో ప్రధానంగా 1991 నుండి దింపితే, పాశ్చాత్య దేశాల్లో మాత్రం 1920 దశకం నుండే దింపారు. 1917లో రఘ్వి కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన్ని సాయుధ తిరుగుబాటు ద్వారా కార్బిక వర్గం సోషలిస్టు రాజ్యాధికారి స్థాపించుకోవడంతో బెంచేలితిన పాశ్చాత్య దేశాల పాలక వర్గాలు తమ దేశ కార్బిక వర్గం రఘ్వీ విషపంతో ప్రభావితులు కాకుండా వారిని బలహీనం చేయడానికి పెద్ద ఎత్తున విష సంస్కృతిని దింపారు. అయితే, సాప్రాజ్యోద విష సంస్కృతి ఆ దేశాల్లో అంత కాలం నుండి ఉన్నప్పుడు భారతదేశంలో కన్నా ఎక్కువగా లైంగిక అత్యాచారాలు ఆ దేశాల్లో జరగాలి కదా అనే అనుమానం కలుగుతుంది. లైంగిక అత్యాచారాల గణాంకాలు అన్ని పాశ్చాత్య దేశాల్లో ఒకే తిరుగు లేవు. అమెరికాలో ఎక్కువగా జరిగితే, స్థూండినేవియన్ దేశాల్లో అతి తక్కువగా జరుగుతునాయి.

పొళ్ళుత్తే దేశాల్లో టైంగిక అత్యాచారాలు భారతీలో కన్నా అత్యంత తక్కువ స్థాయిలో జరుగుతున్నాయి. దానికి గల కారణాలు అనేకం అయినపుటికీ వాటిలో ప్రధానమైనవి, సీలకు మగారితో దాదాపుగా

ನಮ್ಮನ ಹಾಕುಲು ಆರಿಂದಬಳಿದ್ದಂ. ಸ್ತ್ರೀ ಒಂ ವಸ್ತುವುಗ್ರಾ ಮಾನೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದ ವಿಷ ಸಂಸ್ಕೃತಿನಿ ನಿತ್ಯಂ ವಾರಿಕಿ ಇನ್‌ಎಂಟ್ ಚೇಸ್ತುನ್ನಾ, ಸ್ತ್ರೀಲ ನಿರಂತರ ಅಸಮಾನ ಪೋರಾಟಾಲ ಫಲಿತಂಗಾ ಸ್ತ್ರೀಲು ಸ್ವೇಚ್ಚಾ ಸಂಕ್ರಮಿಂಬಿದಿ. ಪೊಕ್ಕಾತ್ಯ ದೇಶಾಲ್ಲೋ ಲೈಂಗಿಕ ಸ್ವೇಚ್ಚಾ ಉಂದಿ. ಪದ್ದನಿಮಿದಿ ಸಂಪತ್ತರಾಲ ವಯಸ್ಸುಕ್ರೇ ತಮ ಇಳ್ಳಿ ವದಿಲ ಪಾರ್ಕ್‌ನರ್ತೋ (ಪೆಟ್ಲಿ ಕಾಕುಂಡಾ) ಕಲಿಸಿ ನಿವಿಸಿಂಚೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಂದಿ. ಪದ್ದನಿಮಿದಿ ಸಂಪತ್ತರಾಲ ದಾಟಿನಾ ಪಾರ್ಕ್‌ನರ್ ಲೆಕ್‌ಪೋತೆ ಪಾರ್ಕ್‌ನರ್ನು ವೆತುಕ್ಕೊಮ್ಮನಿ ತಲ್ಲಿದಂಡುಲೆ ಬಹಿಡಿ ಚೇಸ್ತಾರು. ಪದ್ದನಿಮಿದಿ ಸಂಪತ್ತರಾಲ ವಯಸ್ಸು ಮುಂದು ಕೂಡಾ ಪಾರ್ಕ್‌ನರ್ ಉಂಬೆ, ತಲ್ಲಿದಂಡುಲ್ತೋ ಕಲಿಸಿ ಉಸ್ಸು ಇಂಟಿಕೆ ಪಾರ್ಕ್‌ನರ್ನು ತೆವ್ವುತ್ತನೆ ಸ್ವೇಚ್ಚಾ ಕೂಡಾ ವಾರಿಕಿ ಉಂದಿ. ಪಾರ್ಕ್‌ನರ್ಲ ಮಧ್ಯ ಪರಿಪುರಿಂಚುಕೋಲೇನಿ ಮನಸ್ಸರ್ದಲು ವಸ್ತೇ ಸಾಮರಣ್ಯಂಗಾನೆ ವಿಡಿಪೋಯಿ, ವೇರೆ ವಾರಿನಿ ವೆತುಕ್ಕುಂಟಾರು. ಅಂತೆಕಾನಿ, ಭಾರತ ದೇಶಂಲೋ ಲಾಗಾ ಯಾಸಿಂದ ದಾಡಲು, ಹಾತ್ಯಲು, ಕ್ಷಕ್ಷಲು, ಪೋಲೀಸ್ ಕೇಸುಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಲೇದು. ವಿಡಿಪೋಯಿನ ತರ್ಫಾತ ಕೂಡಾ ಮಂಬಿ ಸ್ನೇಹಿತುಲ್ಲಾ ಮಿಗಿಲಿಪೋಯಿನ ವಾರಿನಿ ನೇನು ಕೂಡಾ ಕಲಿಸಾನು. ಇಂತಕು ಮುಂದು ಎಂತ ಮಂದಿ ಪಾರ್ಕ್‌ನರ್ಲೋ ಉನ್ನಾವನಿ, ಎಂತಮರಂದಿನಿ ಪೆಟ್ಲಿ ಚೆಸುಕುನ್ನಾವನಿ ಸ್ತ್ರೀಲ ಪುರುಷಲನು ಅಡಗರು, ಪುರುಷಲ ಸ್ತ್ರೀಲನು ಅಡಗರು. ಭಾರತ ದೇಶಂಲೋ ಲಾ ಅಟು, ಇಟು ಏಡು ತರಾಲ ಚರಿತ್ರ ತಪ್ಪಾಲಿ ಅನೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಲೇದು. ಆ ಸಮಯಂಲೋ ಇಷ್ಟವೈತೆ ಕಲಿಸುಂಟಾರು, ಲೆಕ್‌ಪೋತೆ ವಿಡಿಪೋತಾರು. ಕಲಿಸುಂಡಂಳೆ ಕಾನಿ, ಪೆಟ್ಲಿ ಚೆಸುಕೋವಂಡಂಲೋ ಕಾನಿ, ವಿಡಿಪೋವಂಡಂಲೋ ಕಾನಿ ರೆಂಡು ವೈಪುಲ ತಲ್ಲಿದಂಡುಲ ಪಾತ್ರ ಶೂನ್ಯಂ. ಚಿನ್ನಾ, ಚಿತಕಾ ಗಿಣ್ಟಿಲ ಇಚ್ಚೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತಪ್ಪ, ವರಕಟ್ಟಾಲು, ಕನ್ನಾಪುಲಾಲು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಸಲೆ ಲೇದು. ವೇಶ್ಯಾ ವೃತ್ತಿ ಅಕ್ಷರದ ಚಟ್ಟಬದ್ಧಮೇ. ಮಗ ವೇಶ್ಯಲು, ಆದ ವೇಶ್ಯಲು ಇದ್ದರೂ ಉಂಟಾರು. ತಮ ಆದಾಯಂ ಪ್ರಕಾರಂ ಟಾಕ್ಕುಲು ಕಡತಾರು. ವಾರಿಕಿ ರೋಗಾಲು ರಾಕುಂಡಾ ನಿವಾರಿಂಚೆ ಸಿಸ್ಟಂ ತಯಾರು ಚೇಸಾರು. ವೇಶ್ಯಾ ವೃತ್ತಿ ಮಂಬಿದಾ, ಚೆಡ್ಡದಾ ಅನೇ ವಾರನ ಪಕ್ಕಕು ಪೆಡಿತೆ, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದ ವಿಷ ಸಂಸ್ಕೃತಿಲೋ ಭಾಗಂಗಾ ದಿಂಪತ್ತನ್ನ ಸೆಟ್ಕಿ ಕಲ್ಲುರ್, ಅತ್ಯಾಚಾರಾಲ ಲಾಂಟಿ ವಿಪರಿತ ಪರಿಷಾಮಾಲಿಕ ದಾರಿ ತಿಯಕುಂಡಾ ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ ಒಂ ಬೆಟ್ಲೆಟ್‌ಗ್ ಎಂತೋ ಕೊಂತ ಸ್ನಾಯಲೋ ಉಪಯೋಗಪಡುತ್ತನ್ನಟ್ಟು ಆ ದೇಶಾಲ್ಲೋ ಗಮನಿಂಚಬ್ಬ.

అయితే భారతదేశంలో మాత్రం ఒకవైపు సాధ్యాజ్యవాదుల విషసంస్కృతి, ఇంకో వైపు వారి తొత్తులైన భారత దళారీ పాలకవర్గాలు పెంచి పోషిస్తున్న భూస్వామ్య, హిందూ మనువాద సంస్కృతి ప్రీలపై సామాజిక, శారీరక, సాంస్కృతిక అజాచివేతను ప్రోత్సహిస్తుండడం వలన సెక్కి కల్పర్తో ప్రభావితులైన కొందరు లైంగిక అత్యాచారాలకు పాల్పదు తున్నారు. అయితే, అత్యాచారాలకు ఇతర పరిస్థితులు కూడా కారణం అవుతున్నాయి. లైంగిక అత్యాచారం జరిగిందని స్ఫురింగా తెలిసినా దబ్బులకు ఆశపడి నిందితుడి తరఫున వాదించే లాయర్లు; లంచాలు తీసుకొని కేసులు కూడా బుక్ చేయని పోలీసులు; లంచాలు తీసుకొని అత్యాచారం జరగలేదని రిపోర్ట్ ఇచ్చే డాక్టర్లు; జరిగిందేదో జరిగింది రాజీవుడుని, లేకపోతే తీవ్ర పరిణామాలుంటాయని చెదిరించే నిందితుని తరువాత తల్లిదంపులు, బంధుమిత్రులు, గూండాలు, రాజకీయ నాయకులు, కుల, మత, గ్రామ పెద్దలు; అత్యాచారానికి గురైన బాధితురాలినే అనుమానిస్తూ, నిందిస్తూ, ప్రతీస్తిస్తూ, అవమానిస్తూ మాట్లాడే సంస్కృతి; మానవ సంబంధాలును సర్వ్యవాశనం చేస్తున్న సాధ్యాజ్యవాద వస్తువు వినియోగ సంస్కృతి; మగ దురహంచారం; ఇంకోవైపు పాలకవర్గాలే

వివిధ ఉద్యమాల అఱచివేతలో భాగంగా స్ట్రీలపై లైంగిక అత్యాచారాలు చేయించే అమానవీయ నంస్కృతి ఉండడం; పాలకవర్గాలు కుట్టపూరితంగా ప్రజలకు అలవాలు చేస్తున్న అల్పహల్, డగ్గి సంస్కృతి మనిషిలోని విచక్షను, మానవత్వాన్ని కోల్పేయేట్టు చేస్తుండడం; కుల, మత వివక్షలో భాగంగా అత్యాచారాలకు పాల్పడే సంస్కృతి; ఇలాంటి కారణాలు కూడా అత్యాచారాలకు కారణం అవుతున్నాయి.

ఇంకోవైపు దశమదం, పాలక వర్గాలు పెంచిపోవిన్నన్న గూండాయిజం, మాఫియా, మతిస్సొన్నాద సంస్కృతి కూడా అత్యాచారాలకు కారణం అవుతున్నాయి. అత్యాచారాలు జరగకుండా చూడాల్సిన ప్రభుత్వ విభాగాలు లేదా జరిగిన తర్వాత బాధితుల పక్షాన నిలబడాల్సిన వివిధ విభాగాలు ఏమాత్రం స్పందించక పోవడం లేదా నిందితుల పక్షానే నిలబడడం కూడా అత్యాచారాలకు కారణమవుతున్నాయి. లైంగిక అత్యాచారాల కేసుల్లో కేవలం 16 శాతం కేసుల్లోనే శిక్ష పదుతున్నది (చాలా సందర్భాల్లో ఆ శిక్షలు నామమాత్ర మైనవే). అంటే లైంగిక అత్యాచార బాధితుల పట్ల న్యాయమార్గులకే సరైన అవగాహన, అభిప్రాయం, ఆవేదన లేకపోవడం; ఇంకోవైపు, పాలకవర్గాలు కుట్టపూరితంగా వ్యవసాయాన్ని నాశనం చేస్తుండడం వలన కాని, మైనింగ్ల కోసం, సెట్ల కోసం, ఇండస్ట్రీయల పార్కుల కోసం, డ్యూమ్ల కోసం, ఇంకా ఎన్నోన్నో రకాల ప్రాజెక్టుల కోసం వ్యవసాయ భూములను లాక్కొని, ప్రజలు తమ సంప్రదాయక జీవన విధానం, ఆధారం నుండి పరాయాకరణ చెందేట్లు చేస్తుండడం; లైంగిక జీవితం లేకున్న ఒక సామాజిక లక్ష్యం కోసం, మార్పు కోసం విలువ లతో కూడిన జీవితాన్ని బతకవచ్చని నేర్చే అభ్యర్థులు లేదా విప్పవ ఉద్యమాల ప్రభావం, మార్గదర్శనం వారికి లేకపోవడం; ఇలాంటి ఎన్నో కారణాలు లైంగిక అత్యాచారాల పెరుగుదలకు కారణమవుతున్నాయి.

ఒకవైపు సెన్క్రెట్ కల్చర్ వ్యవస్థిక్యతమై ఉన్నది. ఇంకోవైపు మహిళలపై హింస వ్యవస్థిక్యతమై ఉన్నది. మరొవైపు నేరస్తుల పక్షానే నిలిచే పోలీసు, న్యాయ, రాజకీయ, సాంస్కృతిక, ఆర్థిక వ్యవస్థ కూడా వ్యవస్థిక్యతమై ఉన్నది. పాలకవర్గాలకు చెందిన కార్బోరెట్ మిడియా పేద కుటుంబాలకు చెందిన అత్యాచార నిందితులను అత్యంత క్రూరులుగా 24 గంటలు రోజుల తరబడి చూపుతూ (వారు అలా ప్రవర్తించడానికి గల మూల కారణాలను ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా వదిలేసి) ప్రజలను పక్షదూరి పట్టిస్తున్నారు. కాని ప్రతిరోజు దేశవ్యాప్తంగా మిలిటరీ, పారా మిలిటరీ బలగాలు, పోలీసులు చేస్తున్న లైంగిక అత్యాచారాలను మాత్రం కనీసం ప్రస్తావించడం లేదు. ఒకవేళ ప్రస్తావించినా తూతూ మంత్రంగానే చేస్తున్నారు. అత్యాచారాలు ఎవరు చేసినా శిక్షించాలి. అయితే పాలకవర్గాలు, వారి సేవకుల పట్ల ఒక న్యాయం, పేద ప్రజల పట్ల ఒక న్యాయం ఉండకూడదు. ప్రజలు ఈ వాస్తవాలను అర్థం చేసుకోవాలి.

ఉరిశిక్షలు, యావజ్ఞీవ శిక్షలు, నపుంసకులుగా మార్చే శిక్షలు, పట్టికలో రాళ్ళతో కొణ్ణి చంపే శిక్షలు, ఇంకా కరోరమైన శిక్షలు ఎన్ని విధించినా ప్రైలపై లైంగిక అత్యాచారాలు ఆగవు. పైపెచ్చ రాసున్న రోజుల్లో ఇంకా పెరుగున్నాయి. ఎందుకంటే, సామ్రాజ్యవాదులు, భారత పాలకులు లైంగిక అత్యాచారాలు జరగడానికి కావలసిన అన్ని రకాల పరిశీలనలు కల్పించారు. ఆ పరిశీలనలను రోజు, రోజుకూ ఇంకా

పక్షందీగా, ఇంకా వేగవంతంగా, ఇంకా విస్తృతంగా, ఇంకా చేరుకోని ప్రాంతాలకు, ప్రజా సమాచౌలకు కూడా చేరుకునేటట్లు చేసున్నారు. రాసున్న మాడు, నాలుగు సంపత్తురాలలో దేశంలోని మారుమూల పత్రులకు కూడా త్రి.జి. బ్రాడ్బాండ్ ఇంటర్వెర్ సర్వీసు సమకూర్చే ప్రణాళికను భారత పాలకవర్గాలు అమలు పరుస్తున్నాయి. అప్పుడు ముక్కుపుచులారని బాలికలపై, స్ట్రీలపై అత్యాచారాలు ఊహకందని స్థాయిలో పెరుగుతాయి అనడంలో సందేహమేమీ లేదు.

ప్రతిరోజు వందలాది అత్యాచారాలు దేశవ్యాప్తంగా జరుగుతున్నాయి. నిజానికి, మనుషులను అనాగరికంగా, అమానవీయంగా ప్రవర్తించేటట్లు చేయడం సులభర. చేయవలసిందల్లూ ఆ పరిస్థితులు కల్పించడం మాత్రమే. ప్రథానంగా 1991 తర్వాత వ్యాపార సంస్కృతి ఎక్కువైంది. వస్తు వినియోగ సంస్కృతిని ప్రమాట చేయడం మొదలయింది. ఇప్పుడిముబ్బిడిగా మార్కెట్లోకి వచ్చి పడుతున్న వస్తువులకు ఆకర్షితులై, ఆ వస్తువులను కొనడానికి ఎలానైనా డబ్బులు సంపాదించడం (అనైతికంగా, ఆక్రమంగా సంపాదించినా సమాజంలో సమ్మతి ఉండి కాబట్టి), ఆ సంపాదించే క్రమంలో సాచి మనుషుల పట్ల అప్పటివరకున్న మానవీయ సంబంధాల స్థానంలో వ్యాపార సంబంధాలు ఏర్పడం, ఇవన్నీ చకచకా జరిగిపోయాయి. అంటే, వస్తు వినియోగ సంస్కృతి ప్రవేశపెట్టిన తరువాత, అప్పటి వరకు తమ సాటి మనుషులను ప్రేమించచన వారు, వస్తువులను ప్రేమించడం మొదలు పెడ్దారు. అదే జరిగింది, జరుగుతున్నది.

సామ్రాజ్యవాద విష సంస్కృతిలో వస్తు వినియోగ సంస్కృతి అతి ప్రథానవైనది. ఇది మనిషికి కావలసిన అన్నిటిని వ్యాపారమయం చేస్తుంది. అందుకే, ఈ సంస్కృతిలోనే న్యాయం కూడా వస్తువు అవుతుంది. అంటే, న్యాయంను కూడా కొనుక్కోవాలి. లాయర్లకు, కోర్టు ఫీజులకు, 'తిడితరాలు'కు నే దగ్గర డబ్బులు లేకపోతే నీకు ఎంతటి అన్యాయం జరిగినా న్యాయం దక్కదు. కోర్టు వరకు వెళ్లిన ఆ కొద్ది అత్యాచారాల కేసుల్లో కేవలం 16 శాతం కేసుల్లోనే నిందితులకు శిక్షలు పడ్డాయించే న్యాయాన్ని కొనడంలో ఎవరు గెలుస్తున్నారో ఆర్థమవుతుంది.

ఇంతగా అన్యాయం వ్యవస్థిక్యతమైన అమానవీయ వ్యవస్థ ఇది. ఇలాంటి వ్యవస్థ భూక్షణలో లోంటి 'పిచియన్ స్కూల్స్' (అదర్చు చట్టం), ఒక అధర్య, అన్యాయ, దోషించి వ్యవస్థలో ప్రతి సమస్య, ఇంకా కొన్ని సమస్యలను స్పష్టిస్తుంది. ఆ సమస్యలు ఇంకా ఇతర సమస్యలను స్పష్టిస్తాయి. అంటే, సామ్రాజ్యవాదులు, వారి దళాలీలు రాజ్యం ఏలినంత వరకు ప్రతి సమస్య ఇంకా కొత్త సమస్యలు స్పష్టిస్తూ ఉన్నాయి. అలాగే, అన్ని సమస్యలు 'స్టోబాల్ ఎఫ్షెక్ట్స్' (సిరంతరంగా సమస్య ప్రైట్, తీప్రత, వెగు పెరగడం) పెరుగుతుంచాయి. అందుకే, ఈ వ్యవస్థలో ఏ సమస్యకు కూడా పరిష్కారం ఉండదు. ఇంకా పెద్ద సమస్యలు, కొత్తగా వచ్చి పడుతున్న సమస్యలు మనల్ని పాత సమస్యలు, చిన్న సమస్యలను మరిచిపోయేట్లు చేస్తాయే తప్ప, ఏ సమస్యకు పాలక వర్గాల వద్ద పరిపూర్ణం లేదు. అందుకే, పెట్టుబడిదారులు తమ సమాధులను తామే తప్పుకుంటారని మార్చు అన్నాడు. అయితే ఆ సమాధుల్లో వారిని శాస్త్రతంగా పూడ్చి శిలా పలకాన్ని రాయాల్సిన బాధ్యత ప్రజలదే.

(రచయిత అనేక దేశాల్లో వసి చేసిన సామాజిక కార్యకర్త) 9